

at dette er ganske urimeligt, og jeg er derfor meget glad over, at de to foregaaende Talere have udtalt sig for en Udvidelse af Loven paa dette Omraade, idet jeg tror, at dette vil blive en absolut Nødvendighed, naar man ikke lifefrem vil sætte en Slags Straf for at gaa ud over, hvad Loven foreskriver. Hvis man tegner en Police, som gaar ud paa at give Arbejderne lidt mere, end Loven foreskriver, f. Eks. med Hensyn til Dagpenge i en vis Tid, saa skal Policen stemples for denne Sums Vedkommende og Afgiften tilfalde Staten. Det er ligefrem en Straf for dem, der ville vise sig humane. Naar en Forretning vil fortsætte det tidligere Forhold i Erkendelse af Virksomhedens Farlighed, saaledes at Forsikringssummen gaar op til 3,200 Kr. ved Død og 4,800 ved fuld Invaliditet, saa er den Tillægspræmie, der maa erlægges, forholdsvis ringe. Jeg er Interessent i en Forretning, der har sine Arbejdere forsikrede for 2 Kr. daglig i Dagpenge og 2,000 Kr. i Tilfælde af Død og fuld Invaliditet. For nu at komme op til 3,200 og 4,800 Kr. maa vi betale 1 Kr. mere i Præmie; det koster i Forvejen 10 Kr. og bliver nu 11 Kr., og naar man har tegnet en mindre Forsikring, bliver Forskellen lidt større, men det er betydeligt mindre, end hvad der her er Tale om. Der er derfor al mulig Grund til at opmuntre dette ved at gøre disse Policer stempelfri, og jeg vil gerne føje min anbefaling til dem, der allerede ere fremkomne om at udvide Lovforslaget til de nævnte Omraader.

Finansministeren (Hørring): Det nærværende Lovforslag vedrører jo nærmest Udførelsen af Loven af 7de Januar 1898; og har derfor faaet det Indhold, det har. Jeg beklager, at det ikke er kommet tidligere frem, men jeg tror ikke, at der er sket nogen uoprettelig Skade derved. Der er i Stempelovens § 56 givet Forsikringselskaber Adgang til at faa den Begunstigelse af Generaldirektoratet for Skattevæsenet, at de kunne erlægge Stempelafgiften under et for samtlige de i et Forsikringsaar udstedte Policer, uden at der sker enkeltvis Stempelberegning for hver Police for sig. For saa vidt Selskaberne have opnaaet denne Begunstigelse, vil det hele, der sker, naar Loven kommer ud, være, at der ikke bliver Spørgsmaal om nogen Beregning af Stempelafgift for Selskabet af de af dette udstedte Policer, der falde ind under Loven. Hvis Policerne ere udstedte med Stempel for hver enkelt

Police, anser jeg det for en Selvfølge, at den Stempelafgift, der er udredet, bliver at tilbagebetale. Det ligger i, at Lovforslaget ogsaa er anvendeligt for allerede afsluttede Kontrakter og Policer. Forslaget gaar som sagt ud paa at knytte sig meget nøje til Loven af 7de Januar f. A., og det har været Meningen at affatte det saaledes, at Stempelfriheden kun kom til at angaa de Kontrakter, der indgaaes af Arbejdsgivere for at overføre den Forpligtelse, der er paalagt dem over for deres Arbejdere, paa Selskaber, og at Stempelfriheden kun kommer til at angaa saadanne Kontrakter, for saa vidt de holde sig inden for de Erstatningsbeløb, der ere foreskrevne ved Loven. Jeg tror ogsaa, at det er tydelig udtalt i Lovforslaget, for saa vidt det angaar Forsikringskontrakter mellem Arbejdsgivere og Forsikringselskaber, „som overtage den Arbejdsgiverne efter den nævnte Lov paahvilende Forsikring af deres Arbejdere mod Ulykkestilfælde“, ligesom det ogsaa tilføjes, at „de af saadanne Selskaber udstedte Policer ere stempelfri, for saa vidt de forsikrede Beløb ikke overstige de Ydelser, hvorpaa de forsikrede Arbejdere have Krav i Henhold til den nævnte Lov“. Nu er der rejst Spørgsmaal om at gaa videre i saa Henseende og navnlig i en dobbelt Retning: For det første har man ønsket at udvide Stempelfriheden til ogsaa at gælde saakaldte „kombinerede“ Forsikringskontrakter, altsaa Kontrakter, hvorved et Selskab sikrer Arbejderne ikke blot mod Fare, der falder ind under Loven, men ogsaa mod anden Fare i hans Virksomhed. Dernæst har navnlig det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) udtalt sig for at udvide Stempelfriheden til ogsaa at gælde saadanne Arbejdsgivere, som slet ikke falde ind under Loven, men for hvis Vedkommende Forholdet til en vis Grad er analogt med de i Loven omtalte. Over for de foreslaede Udvidelser skal jeg sige, at jeg er meget villig til at optage dette Spørgsmaal og skal ogsaa stille mig velvillig over for Sagen, men jeg tror ikke, at Spørgsmaalet er saa let at klare, som man i Øjeblikket kunde antage. Naar vi give Forskrifter om Stempling, gælder det nemlig om at gøre dem saatydelige, at der ikke let kan opstaa Misforstaaelse, som kan lede til Overtrædelse af Stempelforskrifterne. Det er jo et meget kedeligt Forhold, der da indtræder, thi man kan ikke undlade at gøre Ansvar gældende. Det er kun undtagelsesvis, at man kan indlade sig paa at eftergive Mulkterne, og